

Іван Колб
начальник відділу нагляду за додержанням законів
при виконанні судових рішень у кримінальних
провадженнях та інших заходів примусового
характеру прокуратури Київської області
кандидат юридичних наук
Діна Белкіна
аспірант кафедри кримінального
права та процесу Східноєвропейського
національного університету
імені Лесі Українки

ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ ЯК ОДНЕ ІЗ ДЖЕРЕЛ НАПОВНЕННЯ БЮДЖЕТУ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Як показали результати даного наукового дослідження, у законотворчій та нормативній діяльності в Україні, пов'язаній з удосконаленням кримінально-виконавчого законодавства, у тому числі й шляхом усунення правових колізій та прогалин, можна умовно розділити на три взаємозв'язані та взаємообумовлені періоди, а саме:

а) перший із них припадає на 1991-2003 р. р., коли у сфері виконання покарань кримінально-виконавчі правовідносини регулювались Виправно-трудовим кодексом (ВТК) України, що був прийнятий ще у грудні 1970 року та який, не дивлячись на внесені у нього з 1991 року зміни і доповнення, по своїй суті відображав ідеологію та психологію тоталітарної держави – СРСР, у складі якої функціонували й органи та установи виконання покарань (УВП) [1, с. 115-118];

б) другий період розпочався із вступом у дію з 01 січня 2004 року прийнятого у липні 2003 року Кримінально-виконавчого кодексу (КВК) України та завершився у квітні 2014 року у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів»;

в) третій період, «стартувавши» у квітні 2014 року, триває по теперішній час.

При цьому, слід звернути увагу на те, що в основу цієї періодизації покладено критерій законодавчого регулювання суспільних відносин, у результаті застосування якого й видозмінювалось кримінально-виконавче законодавство України, а також усувались існуючі правові колізії та прогалини [2, с. 12-46].

Зазначена періодизація дала можливість чітко визначити закономірності виникнення та розвитку правових колізій і прогалин, які мали пряме відношення до регулювання суспільних відносин у сфері виконання покарань, а також є визначальними у сьогоденні, як детермінанти, що негативно впливають на стан кримінально-виконавчої діяльності та захисту основоположних прав і законних інтересів засуджених.

Таким чином, якщо узагальнити результати даного дослідження, що стосується нормативно-правової та законодавчої діяльності у сфері виконання покарань України, то слід констатувати, що ті тенденції та підходи, які пов'язані з усуненням правових прогалин та колізій на початку незалежності України у 1991 році, у певній мірі збереглись й в сучасних умовах кримінально-виконавчої діяльності, що виступає однією з детермінант, які сприяють вчиненню злочинів і правопорушень, а також негативно впливають на рівень ефективності процесу виконання та відбування покарань [3].

Виходячи з цього, слід визнати, що в наявності складна прикладна проблема, яка потребує вирішення на теоретичному рівні, що й обумовило вибір теми, мети і завдань даної наукової статті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кернякевич-Танасійчук Ю. В. Кримінально-виконавча політика України : монографія. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника, 2019. 336 с.
2. Колб І. О. Соціально-правова природа застосування в Україні до засуджених, позбавлених волі, заходів вгамування : монографія. Луцьк : Видавництво «Терен», 2019. 546 с.
3. Колесник С., Єнін Є. Сім кіл пекла пенітенціарної системи. Зеркало неділи. <https://dt.ua/internal/sim-kil-pekla-penitenciarnoyi-sistemi-333623.ntml>. <https://dt.ua/gazeta/ /issue/1229>.